

DÍGITS I ANDRÒMINES

Cap als pagaments digitals i invisibles

El reconeixement facial, l'escaneig d'etiquetes i la detecció automàtica dels productes estan començant a substituir les monedes i les targetes de crèdit, però encara els queda un llarg camí per recórrer

6 min. 25/01/2019 20:36

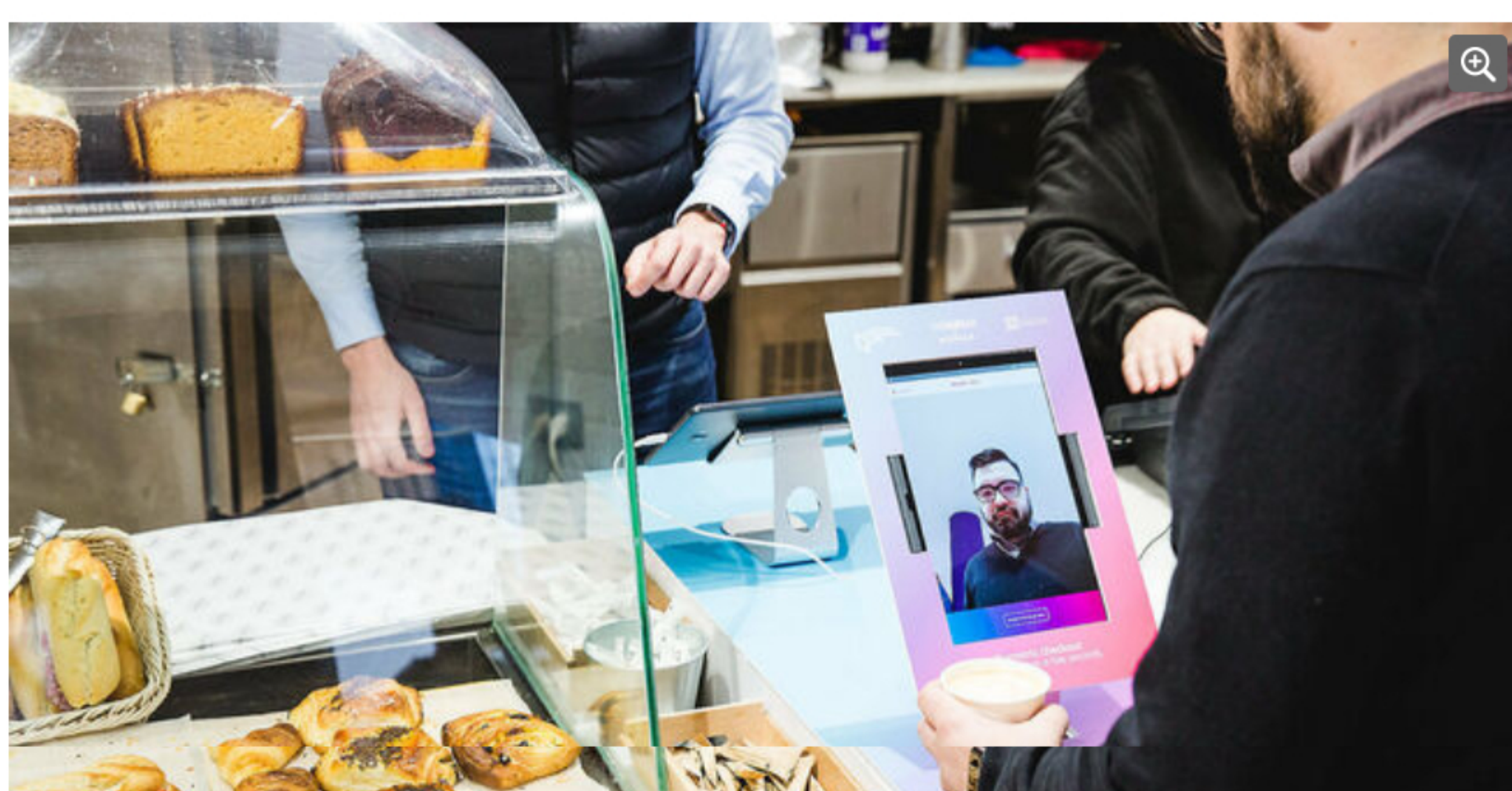

ALBERT CUESTA
+ Segueix-me

1

Comparteix

Guarda

El sistema de pagament per reconeixement facial Face To Pay, dissenyat al PIH, ja es pot fer servir a la cafeteria del Barcelona Tech City. / PIH

Acabar de sopar en un restaurant, aixecar-nos sense demanar el compte i sortir per la porta saludats amablement per un cambrer que ens desitja bona nit i espera tornar a veure'ns aviat. Fins ara, d'això en diríem fer un escampa (la versió rossellonesa del castellà *simpa*, fins que l'Optimot ens proposi una fórmula més local) però al Palau de Mar de la Barceloneta treballen perquè aquesta manera de procedir sigui l'habitual després d'haver consumit un servei o comprat un producte. Allà hi ha el Payment Innovation Hub (PIH), el laboratori on especialistes de CaixaBank, Samsung, Visa, Global Payments i Arval experimenten nous sistemes digitals de pagament que després oferiran als seus clients, siguin comerços o consumidors.

Durant el primer any de funcionament, al PIH s'han desenvolupat tres proves pilot. Amb el sistema Scan & Go, el comprador escaneja amb l'aplicació mòbil del comerç el codi QR o l'etiqueta NFC del producte que vol comprar i l'import es carrega al mitjà de pagament que hi ha vinculat prèviament. A la sortida, un vigilant pot demanar-li que li ensenyi el comprovant al telèfon i verificar en una tauleta que els productes de la bossa es corresponen amb els que ha pagat. A l'anomenat Grab & Go el client agafa el que vol i marxa de l'establiment; l'arc detector de la porta llegeix les etiquetes RFID de cada producte i la de la targeta de fidelització del comprador i cobra directament l'import total. I gràcies al Face To Pay, els mil empleats de les empreses tecnològiques amb seu al Barcelona Tech City, que allotja també el PIH, podran pagar per la cara les consumicions a la cafeteria Rodilla de l'edifici: una càmera de reconeixement facial a la caixa els identificarà automàticament i els cobrarà. D'aquí dos mesos, aquesta última prova s'ampliarà també a un restaurant de la cadena Viena, per saber com funciona amb el públic general, menys avesat a la tecnologia.

Cadascun dels tres programes del PIH representa un àmbit diferent dels anomenats pagaments digitals, un mercat de transaccions que la consultora Statista xifra a escala mundial en gairebé 3 bilions d'euros per a l'any passat i que creixerà a un ritme del 13% anual fins a superar els 5,5 bilions el 2023. De fet, els pagaments digitals comprenen dues categories: les compres fetes en comerços electrònics pagant amb tota mena de mitjans (targetes, transferències o plataformes com PayPal i AliPay) i les que es fan en comerços físics pagant amb una aplicació del telèfon mòbil. Actualment la primera categoria representa el 84% dels pagaments digitals, però s'espera que d'aquí cinc anys els pagaments amb el mòbil ja siguin un terç del volum total.

Fins a un cert punt, el futur en què treballen al PIH s'emmira en la realitat actual a la Xina, amb diferència el mercat mundial on els pagaments digitals han assolit una presència més important, sobretot els fets amb el mòbil, que allà ja representen una tercera part del total i l'any 2023 superaran els de comerç electrònic. Una gran part dels consumidors xinesos ja paguen tots els productes i serveis enviant missatges amb l'aplicació WeChat, tan omnipresent allà com el WhatsApp aquí. Els gegants digitals occidentals aspiren a importar aquest fenomen, i per això Facebook i Google ja disposen a Europa de llicències bancàries restringides que els permeten gestionar en les seves aplicacions transaccions monetàries entre particulars.

La banca tradicional també vol tenir un peu en aquest mercat. 25 de les entitats que operen a Espanya (el 95% del mercat) són els accionistes de Bizum, un servei per transferir diners a l'instant i sense comissions entre els comptes bancaris de dos usuaris sense haver de conèixer el seu número de compte: només cal el de telèfon. Bizum, que no requereix cap aplicació mòbil pròpia sinó que està integrada en les de cada entitat bancària, tenia a final de l'any passat 2,5 milions d'usuaris que durant el 2018 van fer 13 milions de transaccions per un volum total superior als 700 milions d'euros, amb un import mitjà de 54 euros. Aquest any pretenen duplicar la quantitat d'usuaris. Tot i això, el seu ús és encara incipient: menys de l'1,5% de la recaptació de l'última Marató de TV3 contra el càncer es va recaptar per aquesta via.

Durant aquest 2019, Bizum també començarà a oferir la possibilitat de fer-la servir per pagar als comerços electrònics. S'espera que també Samsung incorpori aviat aquesta funció al servei Samsung Pay, fins ara limitat als seus telèfons mòbils de gamma alta i rellotges intel·ligents, a diferència del que passa amb ApplePay: a més dels dispositius físics, la plataforma d'Apple també permet abonar les compres fetes dins d'aplicacions i en pàgines web.

La pròxima frontera són els anomenats pagaments invisibles. Un exemple són les botigues sense caixers Amazon Go que el gegant del comerç electrònic està provant a Seattle, amb lleixes equipades amb càmeres i altres sensors que detecten els productes que el client agafa. Se sap que Walmart, Kroger i Carrefour, entre d'altres, ja treballen en variants pròpies del mateix sistema. El Grab & Go que es prova a Barcelona també entra en aquesta categoria, tot i que l'ús d'etiquetes RFID, que costen uns 10 cèntims, no permet aplicar-lo a productes de preu baix, com un paquet d'arròs. També es preparen pagaments invisibles per a la mobilitat autònoma: un cotxe sense conductor detectaria el mòbil de cada passatger i li cobraria automàticament per la distància recorreguda. De tota manera, hi ha feina per fer en regulació: Alemanya acaba de prohibir els botons Amazon Dash que demanen reposició de consumibles domèstics perquè la comanda instantània no informa prou sobre les característiques i el preu del producte. Per altra banda, la meitat dels propietaris d'altaveus connectats dels EUA no fan comandes amb la veu perquè no es refien de les condicions de pagament.

Però probablement el pitjor dels pagaments electrònics és la dispersió de plataformes. Ara t'has d'inscriure a cada comerç o proveïdor de servei i facilitar-li les teves dades. I en el cas de la biometria, ¿qui custodia la meua informació? ¿Podré pagar al Semproniana amb la mateixa cara que ja vaig registrar al Viena? Són deures pendents per als gestors de mitjans de pagament.

Tornant al restaurant del començament, ¿com repartireu el compte del vostre pròxim sopar amb amics? ¿Li enviareu allà mateix la vostra part amb Bizum a la pobra víctima que no portava efectiu a sobre i s'ha fet càrrec temporalment de tot el compte donant-li la seva targeta de crèdit al cambrer, o seguireu buscant bitllets i monedes a la cartera? Esclar que probablement també vau acordar la data del sopar intercanviant missatges de WhatsApp durant dies, quan podríeu haver-ho resolt amb un Doodle.